

[Erhard Jakobsen]

Bernhard Baunsgaard overhovedet ikke har fulgt debatten. Med udgangspunkt i, hvad der blev fremført fra fremskridtspartiets side af kritik af biblioteksvæsenet, var det for mig vigtigt at fastslå, at man ikke skulle gå videre i den retning, som man i mange år har lagt an til. Det var udgangspunktet. I den forbindelse kunne jeg ikke lade være med at lufte min personlige utilfredshed med, at visse bibliotekarer visse steder gør sådan, men det var ikke sagen, det var ikke ærindet, det var det andet.

Dernæst må jeg sige til hr. Wilhjelm, at mit væsentligste argument i forbindelse med aviserne var, at man kan ikke dele op i borgerlige aviser og socialistiske aviser. Jeg må til ros for Aktuelt sige, at Aktuelt giver i meget stort omfang plads for folk, der skriver om økonomi, om kultur og forskelligt andet, og jeg vil tro, at det store, store antal læsere af samtlige aviser, det er ikke nogle, der læser det politiske stof, det er nogle, der læser alt det øvrige stof. Her kan jeg altså nævne en lang række aviser med Berlingske Tiden- de og Frederiksborg Amts Avis i spidsen, hvor det kulturelle stof er aldeles domineret af, hvad folk på venstrefløjen mener på de forskellige områder. Det er dem, der fylder de store sider op og ned om disse ting.

Og så tilbage til vores debat. Det er derfor, der ikke sker spor ved, om folk sidder og læser Berlingske Tidende eller læser Land og Folk eller læser Aktuelt, for det vil ikke give nogen ensidig agitatorisk virkning. De brochurer, der deles ud fra forskellige bevægelser, uden at der står politisk adresse på, er derimod decideret noget, der alene fremstiller sagen fra en bestemt side. Det kan ikke være bibliotekernes opgave, hvis der skal spares. Det var her, jeg satte ind. Jeg sagde ikke, som hr. Bernhard Baunsgaard mente han kunne citere: lad os stoppe. Det er der ikke sagt herfra. Jeg har sagt: pas på med den opsøgende virksomhed, for det er den, der vækker harme, det er den, der vækker uvilje rundt omkring. Derfor må jeg opfordre dem, der kan stoppe – som ikke er os, men dem derude – til at se på det én gang til.

(Kort bemærkning):

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu er hr. Erhard Jakobsen også kendt for en anden ting, nemlig at han siger så mange

ting, at han som regel i en enkelt tale kommer til at modsige sig selv. Jeg har været i salen næsten uafbrudt under denne debat, og jeg har fulgt den meget nøje. Det, som hr. Erhard Jakobsen sagde før, var, at man skulle stoppe denne opsøgende virksomhed. Det, som debatten her viser – på den luftige måde, den er ført – er, at der i meget høj grad er brug for, at vi udbygger den opsøgende virksomhed, så der kommer flere kendsgerninger frem om samfundsspørgsmål. Det var ikke vendt mod hr. Erhard Jakobsen, men det kan da godt være, der er noget om den gamle historie, at man rammer nok den, som egentlig skal rammes, når man siger sådan noget. Det kan godt være, det er hr. Erhard Jakobsen, der i særlig grad skal rammes, og ikke hr. Glistrup og hr. Poulsgaard, som jeg var ude efter.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

På en vis måde har hr. Erhard Jakobsen naturligvis ret. Hvis man markerer sig så markant, som hr. Erhard Jakobsen gør – hvor nøglepunkterne jo er, at man er 150 pct. for NATO, 200 pct. for EF, 300 pct. for atomkraft osv. osv. – så må det simpelt hen statistisk være sådan, at de allerfleste, der deltager i den offentlige debat, det være sig i kulturdebatten eller i den politiske debat, Sydafrikadebatten osv., kommer til at ligge til venstre for hr. Erhard Jakobsen.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Hr. Bernhard Baunsgaard kunne ikke lide, at debatten drejede sig om en søstersøn eller min søn. Nej, det kan jeg heller ikke. Jeg vil gerne være med til at undersøge, f.eks. i kulturudvalget, hvor meget børn læser, og hvor meget det er steget i de sidste 10 år. Udlånet er dobbelt så højt, som det var for 10 år siden, men jeg vil garantere for, at der er færre børn, end der var for 10 år siden, og jeg vil også garantere for, at de i hvert fald ikke læser mere. De læser mindre, for samtidig har vi jo fået alle disse bånd, historier fortalt på bånd, og plader slæber de også hjem. Det er simpelt hen, fordi der er uanede muligheder for at låne hjem.